

QR. 523.18.

X 2313069

B. m. 7

IIa
712

DECANVS
ORDINIS PHILOSOPHORVM
IN
ILLVSTRI ACADEMIA VVITTEBERGENSI
**IO. GOTTLOBIVS
VOLLSACCIVS**

CALOVIA - LVSATVS

PHILOSOPHIAE ATQVE LIBERALIVM ARTIVM

MAGISTER DICTI ORDINIS ASSESSOR ET H. T. CONSTI

TVTVS IMPERIALI AVCTORITATE

COMES PALATINVS

*PHILOSOPHIAE ET LAVREAE POETICAE
CANDIDATOS*

AD

**SVMMOS IN PHILOSOPHIA
ET STUDIO Poesios honores**

DIE XVII OCTOBRI HVIVS ANNI

MORE MAIORVM RITE CAPESSENDOS

HVMANISSIME INVITAT

ATQVE DE

**TRIBVS APVD SINENSES LITERATORVM GRADIBVS
NONNVLLA EDISSERIT**

DECANVS
ORDINIS PH. SOPHORVM
WITTEBERGENSIS
IO. GOTTLIBVS
VOLLSTÄNDIG

PH. SOPH. ...
ORDINIS ...
WITTEBERGENSIS ...
SYNOPSIS ...

...

Irtuti & labori honesto dignum ali-
quod praemium ut tribuatur, ipsa sua-
det aequitas, cum alias, fatente Go-
dofredo Rudolpho Knichenio, (a)
nemo gratis virtuosus foret, ac in
commodum alterius labores & serui-
tia, uti & pericula, susciperet. Imo,
dicente Suilione Silo, (b) si in nullius
mercedem negotia tuerentur Principes, pauciora forent,
scilicet exempla bene merentium. Hinc Cicero non im-
merito hac de re ita scribit: Honos alit artes, omnesque
accenduntur ad studia gloria. (c) Cum quo etiam consen-
tire videtur Salustius, Gloria, inquit, industria alitur,
ubi eam demseris, ipsa per se virtus amara atque aspera est.
(d) Praemiorum enim exhortatione boni efficiuntur, (e)
ita, ut, iudicio cuiusdam scriptoris Gallici, honor sit cibus
dulcissimus, quo nutriatur virtus. Inde laudatissimo consi-
lio inter literatos introductum fuit, illis, qui egregios in
studiis fecerunt progressus, sua, si petant, attribuire prae-
mia, eosdemque certis honorum gradibus exornare. (f)
Ex quo satis superque apparet, quam perperam faciant isti,
& a veritatis tramite longe recedant, qui honores gradus-
que Academicos, tanquam virtutum & laborum praemia,
contemnunt, & pro nihilo ducunt, imo eludunt, ac sinistro
quodam iudicio prosequuntur, ita ut de illis non male
iudicet Linnaeus, (g) dicens: Eos eorum non nosse
quali-

) 2

(a) In Oper. Politic. Lib. 2. Part. 2.
Sect. 1. Cap. 5. th. 10. fol. 898.

(b) apud Tacitum II. Annal. 6.

(c) Tuscul. Quaestion. Lib. 1. c. 2. p.
165.

(d) Orat. 2. de Republ. ord. circ. med.

(e) l. 1. §. 1. ff. de I. & I. l. 4. c. de stat.
& imagin. l. 1. §. 10. ff. de extraord.

Cognit. Georg. Acac. Enenckel. de
Privil. Iuris consultor. Lib. 1. cap.
10. num. 7. Camerarius Med. Cent.
2. c. 56. & Cent. 1. c. 4.

(f) vid. Ioh. Linnaeus Tom. III. Ju-
rispubl. Imperii Romano-Germa-
nici cap. 8. §. 1.

(g) loc. add. §. 26.

qualitatem, & ignorantia potius, quam iudicio, claros esse. Cum primis vero eiusmodi honorum contemptores inter eos reperiri, qui Fanatici usitato nomine appellantur, non pauci elegantioris doctrinae Viri obseruarunt, quippe qui non nisi ex inuidia illorum, qui honores hosce recte petunt, & cum laude assequuntur, perque eos ad ulteriorem postea adspirant felicitatem, eosdem spernunt, ac derident, simulantes, se non tales esse arrogantes viros, qui cum mundo, ut loqui solent, peterent mundanas & terrenas dignitates, sed potius, spernentes temporales, aeternas & coelestes solum ambirent, licet interdum novos sibi rapiant honores, planeque aliena, & ab eorum munere longe remota, arrogant praedicata. Sed hi, si didicissent, cum celeberrimo Wolffio distinguere inter gloriam & ambitionem, cognoscerentque, gloriam et virtutum praemia deportare, rem omnino licitam, ambitionem autem, qua quis plures appetit honores, quam ipsi debentur, & ex merito ab aliis ultro deferuntur, illicitam maxime rem esse, (b) tunc longe aliter de gradibus nostris Academicis sentirent, eosdemque maiori in pretio haberent, exemplo illorum Magnatum, Imperatorum scilicet, Pontificum, Regum, Electorum ac Ducum, qui honores petere Magisteriales non erubuerint, quorumque magnum numerum Mildendorp (i), & alii, in medium adduxerunt. Sicuti de Pontificibus Romanis constat, nullum eorum dignitatem Papalem assecutum fuisse, neque eandem assumere potuisse, nisi antea in Doctorem renunciatus fuerit. (k) De Wilhelmo III, Iacobo, & Carolo III, Anglorum Regibus, relatum legimus, quod ille anno 1671. in Academia Cantabrigicensi J. V. Licentiatus, iste vero & hic

Oxfur-

(b) vid. eius orat. de Sinarum Philosophia Practica p. 92. 93. in notis.
 (i) L. I. de Acad. c. 13. & Becman. Medit. Politic. Nomognost. Iuris

Vniuers. verb. graduatio pag. 599.
 (k) Conf. Fr. de Petris I. C. Neopolit. L. I. festiu. Lect. c. 7. n. 12.

Oxfurti Magistri vel Philosophiae Doctores creati fuerint. (l) Princ. Elector Pfalziae, Carolus, tres solemnes habebat dies, primo Oxfurti doctorales accipiebat honores, secundo in Electorem renunciabatur, & tertio fiebat Eques ordinis Periscelidis. (m) Ducis Alberti totus Promotio- nis actus, cum omnibus eius solemnibus, describitur in Dia- rio Europaeo, & refertur, eum Sorbonnae Doctorem fa- ctum fuisse. (n) Et per totam Angliam, tempore Iacobi XI, ne unus quidem nobilium reperiebatur, qui ex Aca- demiis domum rediens, gradum Magistri non secum por- tasset. Quae omnia si recte perpenderent isti, non sane spernerent gradus Academicos, sed, illorum Magnatum exemplo, maximi potius eosdem facerent, fusciperentque. Obiiciunt equidem, hunc vel illum Magistrum & Docto- rem non omnes tenere eruditionis partes, quas, ut Magister aut Doctor, tenere omnino deberet, si alios deinde do- cere, ipsisque suum doctrinae thesaurum aperire cupe- ret. Sed respondemus, a particulari ad uniuersalem nul- lam fore consecutionem, & praeterea honores eius- modi Academicos non esse solum praemia, sed etiam si- mul calcaria diligentiae, quibus excitentur ingenia libera- lia, & inflammentur quasi, ut studiis eo magis incum- bant, seque indies doctiores reddant, ac ad solidam tan- dem perueniant eruditionem. Quod olim bene obser- uarunt Sinenses, uti, inter alios complures auctores, cele- berrimus Wolffius testatur, Sinenses, inquit, ut tanto ala- crius ad metam contenderent, eodem stimulo utebantur, quo eruditi ad praeclara, in quouis eruditionis genere praec-

) (3

(l) Conf. Rastii *Zuschrift über das April- Gespräch*, Feltmann L. II. de tit. ho- nor. c. 12. edit. prim. c. 14. §. 3. Autor *der Nouellen aus der gelehrten und eu- röpischen Welt*. 1695. Mens. Dec. p. 995.

(m) vid. Imhoff. L. II. Notit. 5. R. I. Praec. c. 9. §. 3. edit. 1. & 2.

(n) vid. Contin. 17. seu part. 18. ad ann. 1667. M. Sept. 486.

praestanda, incitantur, nimirum benefactorum gloria, quae, ardua licet, aggredientibus vires dabit. (o) Hinc tres apud eosdem reperiebantur honorum gradus, ad quos adipiscendos, seque iisdem dignos reddendos, omnem adhibuerunt operam industriamque. Operae proinde pretium facturi sumus, si de hisce Sinensium honoribus academicis inpraesentiarum breuiter strictimque aliquid edifferamus. Nimis vero prolixum, & ab instituti nostri ratione plane alienum foret, si in eorum Academias, scholasque publicas, prolixè inquirere vellemus. Sunt enim, qui plane nulla apud Sinenses esse statuunt Lycea, Gymnasia, aut Academias, sed unamquamque familiam, aut unumquemque patremfamilias, peculiarem suum habere Ludimagistrum, qui filios ipsius in omnibus disciplinis educaret, scientiisque instrueret, uti loquitur Adamus Contzen. (p) Ast, licet nullas, pergit, habeant Academias, honores tamen eruditus, Academiarum more, conferunt, qualem opinionem ex Nicolao Trigautio (q) desumpsisse, confitetur, qui de Sinensium scholis sequentem in modum scribit: Nullus porro ludus est, aut Academia publica, cuius Magistri hos sibi libros susceperint exponendos, sed quisque praeceptorem sibi pro arbitratu suo deligit, e quo domi suae, suoque sumptu, instruatur, Conf. Iosephus A-costa (r), qui etiam testatur, Academias in China nullas esse compertas, studia ipsorum esse linguam Mandarinorum,

o) Qui enim gloria ducuntur, pergit Cl. Vir, paria cum aliis, laudem merito suo consecutus, praestare conantur, immo superiores iisdem evadere student, aemulatio enim, quae virtutis imitatione absolvitur, in laude ponitur, non in vituperio. Ideo enim praeclara exempla proponuntur, ut virtutem, quam in aliis admira-

mur, ipsimet consecrari studeamus. loc. all. p. 92.

(p) in Opere suo Politic. C. 16. §. 5. p. 257.

(q) Lib. I. Exposit. Sinicae Cap. V.

(r) Lib. XI. Cap. 6. de promulgat. Euangel. ap. Barbar. siue de Procur. Indor. salute, edit. Colon. 1596, conf. Spizelius in Comment. de re literar. Sinens. p. 30.

rum, Historias, Leges ciuiles, Prouerbia, Physica quaedam eos habere & Mathematica, sed *ἀμεθοδιὰ*, Comediis, & historiis deditissimos esse, omnem eorum eruditionem reuera in legendo & scribendo consistere, Theologiam vero habere nullam. Verum triuiales, & ab Academiis distinctas, scholas Sinenses omnino habuisse, ex innumeris aliorum autorum testimoniis satis demonstrari potest. Mendoza (s) scholas XXXII in Dioecesi Peking, triuiales, uti nos eas appellamus, numerat, & Pinto, Lusitanus, qui circa annum Christi 1540. vixit, CCCCC scholas Peking fuisse, in quibus istos, qui aliis viuendi subsidiis destituti fuerunt, eruditos fuisse, recenset. Praeter ceteros autem hic euoluatur Celeberrimus Wolffius, (t) prolixè docens, duplicem esse Sinarum scholam ad formandos mores, quarum unam puerulorum, alteram vero adultorum vocat. (u) De Sinensium vero scientiis atque doctrinis multum hic afferre, propositi nostri ratio prohibet, quare paucis saltem monemus, quod duo praecipua suae Philosophiae capita constituent, primo Physicam, cui Mathesin adiungunt, & deinde doctrinam de moribus rite componendis, de quibus omnibus prolixè legi possunt Confucius, Sinarum celeberrimus Philosophus, (w) Martinus Martini, (x) Sebastianus Schroeterus, (y) Francisci, (z) Theophilus Spizelius, (aa) Leibnitius, (bb)

- (s) Lib. 3. part. 1. c. 13. Conf. P. Didacus de Pontoya, in *Send-Schreiben an den P. Ludouicum Gutzmann*, (t) in Orat. sua de Sinarum Philosophia Practica p. 66.
 (u) Conf. Io. Hugo Linschoranus Itinerar. Cap. 23. Martin. Praef. Atlant. Sin. Posseninus Biblioth. Sil. Lib. 9. p. 398. Lucas de Linda descript. orb. & omnium rerum p. 1093. Franci-

sci in *Geschicht-Kunst- und Sitten-Spiegel* p. 453. seqq.

- (w) in *Scientia Sinensi Latine exposita* Parisiis edit. 1687. in fol.
 (x) in *Hist. Sin.* Lib. IV. p. 130.
 (y) *Histor. Geograph.* Tom. II. p. 140.
 (z) in *Geschicht-Kunst- und Sitten-Spiegel* p. 456.
 (aa) *De re literaria Sinensium Comment.* Lugd. Batav. 1660. in 12.

(*bb*) Wolffius, (*cc*) Georg. Bernh. Bülfingerus, (*dd*) Kircherus, (*ee*) Neuhoff, (*ff*) & reliqui. Pro his igitur scientiae, seu Philosophiae, studiis ex merito ornandis, iuuenibusque ad eadem amplectenda permouendis, tres, uti iam diximus, dignitatum gradus constituunt Sineses, iisque conferunt, qui prae ceteris apti, istisque adeo honoribus digni fuerint iudicati. Illi vero non solum cum *Baccalaureis*, *Licentiatis* & *Doctoribus* nostris conueniunt, ut Iarricus, (*gg*) perhibet, sed iisdem quoque appellationibus a Trigautio (*bb*) distinguuntur. Primus obtinetur in singulis urbibus, eo scilicet in loco, qui ludus appellatur, & Sinesium idiomate *Siewchi* dicitur, nostrumque quasi *Baccalaureatum* repraesentat. Eum confert insignis aliquis literatus, a rege ipso eum in finem constitutus, & ex officio sua lingua *Tibio*, nostro autem more *Cancellarius*, nominatus. Hic omnia prouinciae suae loca & oppida peruadit, primum hunc dignitatis gradum, praesto prius triplici examine, dignioribus collaturus. Quamprimum itaque urbem aliquam ingreditur Cancellarius ille, subito concurrunt, quotquot ex eadem, eiusque finibus, ad dignitatem hanc aspirant, seque triplici huic examini submitunt. Primum, quod Candidati subeunt, a Praeceptoribus suis seu Ludimagistris, qui hunc in finem regio aluntur stipendio, instituitur, ac quilibet ad examen hoc admittitur, quo fit, ut saepe quatuor quinqueue millia eiusmodi Candidatorum ex una urbe numerentur. Qui omnes, probe nunc examinati, deinde a Ludimagistris remittuntur ad quatuor urbis praefectos,
Viros

(*bb*) in Nouissima Sina.

(*cc*) in Oratione de Sinarum Philos.
 Practica Franc. ad Moen. 1726.

(*dd*) in Specimine doctrinae Veterum Sinarum Moralis & Politicae Franc. ad Moen. 1724. in 8.

(*ee*) in Sina illustrata.

(*ff*) *In der Gesandtschaft der Ost-Indischen Gesellschaft*, Amst. 1669. in fol.

(*gg*) Tom. II. Thes. Ker. Indic. p. 636.
 1799.

(*bb*) Lib. I. Expedit. Sinicae c. 5.

Viros itidem maxime literatos, non enim, nisi eruditi ac literati Rempublicam attingunt, ab his alterum sustinent examen, in quo paulo penitius explorantur & excutuntur doctrina moresque Candidatorum. quo facto, iidem, denuo sic examinati, Cancellario praesentantur, sed ex uniuerso numero non amplius ducenti, quos dignissimos iudicauerint quatuor illi urbis praefecti. Hic tertium cum iisdem examen instituit, idque satis rigorosum, & omnino reliquis austerius, quod praecipue in thematis alicuius de Regno & Republ. elaboratione consistit, e qua de singulorum candidatorum profectibus, ac de ipsa admissione, sententia fertur, haec tamen arctis adeo includitur limitibus, ut vix decimus voti compos reddatur. nam e ducentis viginti trigintaue, non plures, pro regionis magnitudine, quos eodem examine dignissimos inuenerit Cancellarius, *Baccalaureos* solenniter renunciat, ceterisque, eodem gradu superioribus annis ornatis, accenset. Hi omnes nomine & habitu peculiari, nonnullisque priuilegiis, a plebe distinguuntur. (ii) Post annum vero, denuo exploratis eorum progressibus, ad ipsam Reipublicae administrationem euehuntur, & ad munia publica admittuntur. (kk) Secundus Sinensium Literatorum gradus, qui ipsis *Kiugin* appellatur, & cum

nostro-
() (

(ii) Testante enim Sebastiano Schroetero, hi omnes non insimam urbis partem dignitate repraesentant. nam ab omnibus coluntur, spe fortunae, ad quam accedunt, dignitatis. Talarem, pileum & ocreas, dignitatis insigne peculiare, induunt, eoque cultu alium, nisi Baccalaureum, prodire est nefas. In Magistratuum congressibus honoratius assident, & grauiores urbanitatis ritus iis exhibent, quibus vulgo uti non licet. Multis quo-

que immunitatibus gaudent, & praeter Cancellarium, suosque illos quatuor Ludimagistros, nemini fere subsunt, nec facile ceteri magistratus de illorum causis delictisue iudicant. loc. supra citato p. 146. seq.

(kk) Cancellarii enim munus, pergit modo laudatus Schroeterus, & ex eo Adamus Contzenius, non solum in nouos se Baccalaureos extendit, sed antiquiores etiam su-

perio-

nostrorum *Licentiatorum* gradu quodammodo conuenit, non nisi tertio quouis anno in qualibet prouinciarum Sinicarum metropoli confertur. Is, uti altior sublimiorque priori est, ita maiori quoque cum sollicitudine & circumspectione merentibus attribuitur. Non autem omnes, qui eo digni censentur, hoc maculantur honore, sed tantum, qui inter eos dignissimi sunt, soli tamen Baccalaurei, &, qui iam prima virtutis specimina ediderunt, gradumque honoris primum hactenus cum laude ornarunt, & quidem e singulis prouinciae urbibus minimum triginta, aut ad summum quadraginta, ex omni numero seliguntur, qua ratione tamen in prouinciis celebrioribus saepe numerus eorum ad quatuor millia excrescit. Anno igitur quouis tertio, paucis ante octauam Lunam, quae in nostrum Septembrem incidit, diebus, Magistratus Pequinensis selectissimos ex uniuerso regno Philosophos Regi offert, dato libello, ut ex iis triginta, in singulas nempe prouincias binos, denominet, qui examini Licentiatorum initiandorum praesint, quos vero Rex non nominat prius, quam sub idem temporis punctum, quo citatissimo itinere in designatam prouinciam poterunt peruenire, adhibitis quoque permultis excubitoribus, ne quem ex ea prouincia ulla ex causa alloquantur ante, quam Licentiati sint renunciati. Hi metropolin ingressi, ut omnem studii partium suspensionem a se remoueant, in palatio, pro hoc

periorum annorum, illo gradu insignitos, incudi reddit, & quid vel profecerint, vel defecerint, seuera trutina explorat. Ergo, pro scriptionis bonitate, quinque ordines instituit. Iis, qui primo censentur praemio, potestatem facit munia quaedam publica, sed non maxima, sine superiore gradu gerendi, in secunda classe recensitos praemio quoque, sed inferiore, donat. Tertios

* nec praemio, sed nec poena, dignos censet. Quarti publice vapulant, foecordiae poenam luentes. Postremi tandem Baccalaureatus insignibus exuuntur, & in vulgi ordinem reiciuntur. Id faciunt, ne, postquam in Baccalaureos recensiti fuerint, in otio delitescant, &, quae didicerint, obliuioni tradant.

hoc examine aedificato, angusta quaedam conclauias occupant, quibus sese, quamdiu examen durat, continere debent, fere, uti Romanae Ecclesiae purpurati patres, cum maximi pontificis eligendi gratia congregantur, omne cum aliis commercium ex veteri lege studiose euitare solent. (//) Tum indicto die, primo mane, sistuntur ipsis Candidati, nulla alia suppellectile, praeter eam, quae ad scribendum necessaria est, instructi, clausis prius & custoditis a militari manu palatii foribus. (///) His regis ministri ex Confucii Libris quaestiones arduas suppeditant, quas uberius commentariis Candidatos illustrare oportet. praeterea hi quatuor alia problemata addunt, & similiter de iis aliqua meditantur. Totus autem iste labor uno die est absolendus. Triduo post aliud tentamen sequitur, cui materiam

) (2

prae-

(//) In qualibet quippe metropoli, palatium ingens, pro hoc examine duntaxat extructum, cernitur, altissimis muris cinctum. In eo domiciliorum stationes permultae, & ab omni tumultu semotae, in quibus examinatores, quos diximus, dum scriptiones discutiunt, commorantur. Praeter has, in medio pallatio sunt cellulae supra quater mille, quae, praeter exiguum mensam, & scabellum, & unum hominem, capere nihil possunt, ex his cellulis nemo cum vicino colloqui, sed nec videre quemquam potest. Vbi examinatores, & Urbani, & Regii, quos dixi, in metropolim aduenerunt, prius in eo palatio, in sua quisque statione, includuntur, quam cum ullo colloqui possint, imo a muris inter se colloquiis excluduntur toto eo tempore, quo inscriptionum discussione laboratur. Quin etiam id temporis nocturnae

diurnaeque multorum militum, & magistratum excubiae, explorant, & arcant omne literarum ac sermonum commercium eorum, qui intra palatii fines degunt, cum iis, qui extra eos commorantur. In hoc porro examen tres & iidem ubique dies toto regno deputantur, nonus nempe 12. ac 15. octauae lunae dies. Et ab illucescente aurora in primam noctem tempus scriptioni conceditur, ianuis studiose oclusis. Scriptionibus porro leuis refeccio pridie comparata sumptu publico praebetur. vid. autores citati ll. dd.

(///) Hinc scribunt ulterius: Cum in Palatii fines Baccalaurei admittuntur, feuerissime explorantur, secum aliquem librum aut scriptionem deferant, nec ne? Et solum sinuntur peniculos aliquot, quibus ad scribendum utuntur, & scriptoriam laminam, atra-

praebent tria historiae veteris Sinicae monumenta, latius enarranda, addito iudicio politico, historiae & patriae statui accommodato. Tertia abhinc luce iterum tres quaestiones forenses proponuntur, circa quas, quid iustum sit, edisserendum est. (m) His factis, scripta Candidatorum colliguntur, denuo describuntur, & inspectoribus examinum offeruntur. Quamvis enim confectae ab se orationi quilibet nomen suum adscribat, iudices tamen & Mandarini ea non inspiciunt, adhibent siquidem celeres librarios, qui, quod singuli scripserunt, omisso nomine, describant, ac deinde ipsa autographa claudant, obsignent, & diligenter custodiant. Apographa dantur iudicibus, hominibus omnium eruditissimis, qui ignari, cuiusnam sit quodlibet opus, neque ullo relicto gratiae loco, sincere ea scripta deligunt, & seponunt, quae ornatiora censuerint. Vbi re-

nun-

atramentum, chartamque deferre. Eorum porro vestes, penicilli, laminae scriptoriae, ne quid per fraudem contineant, explorantur. Si fraus aliqua deprehensa fuerit, non excluduntur solum, sed etiam acerrime puniuntur, l. c. p. 170. conf. Neuhoß. p. 133.

(m) Posteaquam, inquit Autores supra commemorati, in palatium admissi Baccalarei, & fores clausae, & publicis sigillis obsignatae, duo illi a Regia Examinis praesides tres e Terrabiblio illo sententias in publicum exponunt, suo arbitratu selectas, quas singuli totidem scriptionum sibi thema proponunt, e qualibet item quinque illarum doctrinarum quaternas sententias, aliarumque totidem scriptionum themata proponunt. Easque sibi quisque deligit, quae ex ea, quam profiteretur, doctrina eruantur. Septem has scriptiones oportet esse non verborum solum

luminibus, sed sententiarum quoque pondere graues, obseruatis accurate Sinensis facundiae praecceptionibus, nec ullam scriptionem oportet quingentos numero characteres superare, quorum singuli singulas distiones nostras aequant. Die altero, qui biduum ad examinandum quietem consequitur, eundem in modum reclusis, tria proponuntur, quae olim ex Veterum annalibus eruta contingere, vel alia quaedam, quae in posterum poterunt euenire, ternis singuli scriptionibus sententiam suam dicunt, aut regem dato libello monent, quid eo in casu faciendum e regni bono videatur. Tertio similiter die ter iis lites, ex iis proponuntur, quae in gerendis Reipublicae muneribus discernendae exigi possunt, ternis itidem scriptionibus singuli sententiam suam explicant, quam in ea lite diiudicanda ferrent.

nunciandi sunt, qui puncta tulerint, autographa cum apographis comparant, atque ita, quatenam ii sint, cognoscunt & promulgant, dignosque adeo ad secundum honoris gradum, pro ea, qua pollent, potestate, euehunt (oo) Promotorum vero nomina in tabula publica indicantur, ut omnibus innotescant, et peracti examinis historia typis committitur, & per uniuersum imperium latius diuulgatur. (pp) Tertius tandem Literatorum gradus apud Sinen-

)() 3

Cinsu

(oo) Namque acceptis in hunc modum suo singulis die scriptio-
num argumentis, & ad memoriam trans-
scriptis, Baccalaurei in designa-
tam sibi ab iis, quorum interest,
cellulam ad scribendum ingrediuntur,
& magno ubique silentio, a
singulis scribitur. Scriptioes singu-
lorum in libello, in eum finem pa-
rato, a singulis transcribuntur, ad-
scripto suo, parentis, aui, & ab aui ad
finem scriptio-
num nominibus, & libellum ita obfirmant, ut non, nisi
a deputatis, possit aperiri. Id sin-
guli cum singulis libellis fecerunt,
eos deputatis offerunt: Illi prius,
quam in examinatorum manus
veniant, librorum, qui iam pa-
rati adsunt, manu transcribuntur,
ac, ne fraus esse possit, rubeo co-
lore exempla pinguntur. Ipsa por-
ro autographa, atramento descri-
pta erant. Transcripta haec non
autographa, sine auctorum no-
minibus, examinatoribus discuti-
enda traduntur, ipsa vero auto-
grapha, numeris signata, quae tran-
sumptis respondent, interim asser-
vantur. Id fit, ne, qui discutiunt
scriptioes, auctorum nomina, vel
ipsam pingendi rationem, inter-
noscant. Priores illi ex urbanis
magistratibus selecti examinato-
res, scriptioes omnes excutiunt,
& pessimam quamque ita relici-

unt, ut regii examinatoribus du-
plum offerant eius numeri, ad
quem exrescere Licentiarum
numerus potest. Ita, si centum &
quingenta renunciari oportebit,
scriptioes trecentae seponuntur,
& ad regionum examinatorum
stationem postremo scrutinio ex-
cutiendae transmittuntur, e quibus
optimas quasque, quantum
pro numero Licentiarum satis,
segregant. Ex eo inde numero
primas, secundas, & tertias deli-
gunt, & in ordinem accurate com-
ponunt. His peractis omnes si-
mul examinatores, transumpta cum
autographis, apposis numeris, ag-
nita conferunt, & auctoris in au-
tographo nomen legunt: haec no-
mina cubitalibus literis descripta,
in ingenti tabula exponunt, octaua
fere luna exeunte, magno Magi-
stratum concursu, applausuque
eorum, qui Licentiatos renuncia-
tos, vel sanguine, vel necessitu-
dine, contingunt, ut notant Schrö-
terus, ac reliqui II. cc. Add. Con-
ringius Antiqu. Acad. Diss. IV. p.
130. alique.

(pp) Adeoque hic gradus priore Ion-
ge superior ac celebrior est, aliis-
que nobilioribus gaudet immuni-
tatibus, & peculiari dignitatis or-
nari. Imo, si ad supremum gradum
adspirandi deponunt cupiditatem,
nom

Cinſu nominatur, planeque noſtrum *Doct̄oratum* repraeſentat, hic etiam ſingulis trienniis confertur, ſed ſolum in urbe regia Pequinenſi, & Doctorum initiandorum annus ſemper eſt iſ, qui Licentiatorum proxime inſequitur. Conſequuntur vero ſummos hoſce honores ex omnibus, qui licentiam, hunc honoris gradum ambiendi, naſti ſunt, inuitatis, & denuo a primariis ſtatu regni adminiſtris exploratis, non niſi trecenti, prae reliquis omnibus excellentiores, licet e ſingulis prouinciis Licentiatu, quoties aleam examinis ſubire voluerint, ipſo iure admittantur. (qq) Celebratur hic actus ſolemniffimus ſecunda Luna iisdem, quos ſupra diximus, diebus, forma quoque eadem, nullo plane diſcrimine, niſi quod, pro ratione gradus, & dignitas creſcat. (rr) Priuilegiu quoque nouis, iisdemque ampliffimis, ab ipſo rege donan-

non inſimorum in Republ. munerum, capaces exiſtunt. Hoc actu ad exitum in hunc modum perducto, Regii examinis praeſides librum euulgant, quo totius examinis ſucceſſus, Licentiatorum nomina, & inſigniores de qualibet propoſita materia ſcriptiones hac ratione in regnum uniuerſum immittuntur, ſed maxime illiſ ſcriptiones typis illiſ excuduntur, qui primum inter Licentiatos nomen eſt fortitus. Iſ Sinice *Qaiayuen* appellatur. Hic porro liber eleganti inprimis charactere excuditur, totoque regno ſpargitur, eiſque aliquot exemplaria Regi offeruntur, & reliquis Palatinis. Conf. Contzeniuſ loc. ſup. cit.

(qq) Etiam in exploranda diligentia, ne qua forte fraus fauorque ſubrepat, ipſi quoque examinatores e grauiffimis regni Magiſtratibus, quos *Colaos* vocant, examinis praeſides nominantur. Finito examine, renunciatique Doctoribus, eo ipſo in

palatio, in quo etiam Licentiatos renunciari mos eſt, ſimul omnes in palatio regio, coram praecipuis totius aulae magiſtratibus, quin etiam ipſe Rex olim aderat, propoſito themate, ſcriptionem componunt, cuius iudicio magiſtratum, quos ipſi geſturi ſunt, ordo renunciatur, in tres claſſes diſtributus. Huius examinis magna eſt celebritas, quae tota in breui ſcriptiuncula conſiſtit. Qui primum in Doctorum examine locum obtinuit, illiſ tertiuſ locus in hoc ſecundo examine extra aleam verſatur. Qui vero in hoc examine primas ac ſecundas obtinet, inſignu per rotam vitam dignitate inſignitur, praeterquam quod maxima quaeque in Republica munera gerit. Conſul. idem ibid.

(rr) Siquidem ea dignitas aptiſſime cum Ducis apud nos Marchionisue titulo conferretur, ſi ea in poſteros haereditario iure transferretur, uti obſeruat Seb. Schroetorius l. c. p. 177.

donantur, & muneribus in Sinica Republ. maximis gerendis destinantur, propria itidem veste, pileo, & ocreis, ac reliquis etiam magistratuum insignibus gaudent, & ad publicos Magistratus opimiores ac nobiliores euehuntur, eo semper ordine, ut nunquam Doctores a Licentiatis superentur. (ss) Horum Doctorum renunciatorum successus suo priuatim volumine excuditur, adscriptis, ut supra, nominibus. Praeter hunc librum alius etiam quotannis editur, quo Doctorum omnium nomina, patria, parentes, officia, quoue in loco ea gerant, describuntur. Adeoque, qui annum hoc volumen inspexerit, statim exinde intelliget, quam quisque dignitatem a primo Doctoratus anno ad obitum usque, & ubi, gesserit, quibusque gradibus honorum ascenderit, vel descenderit, & sic porro. (tt) Non immerito horum apud Sinenses usitatorum rituum ceremoniarumque, quas circa distribuenda virtutum industriaeque praemia obseruare solent, inpraesentiarum recordor, cum solemnem honorum nostrorum Philosophicorum distributionem moliar. Vti enim aliis nonnullis momen-

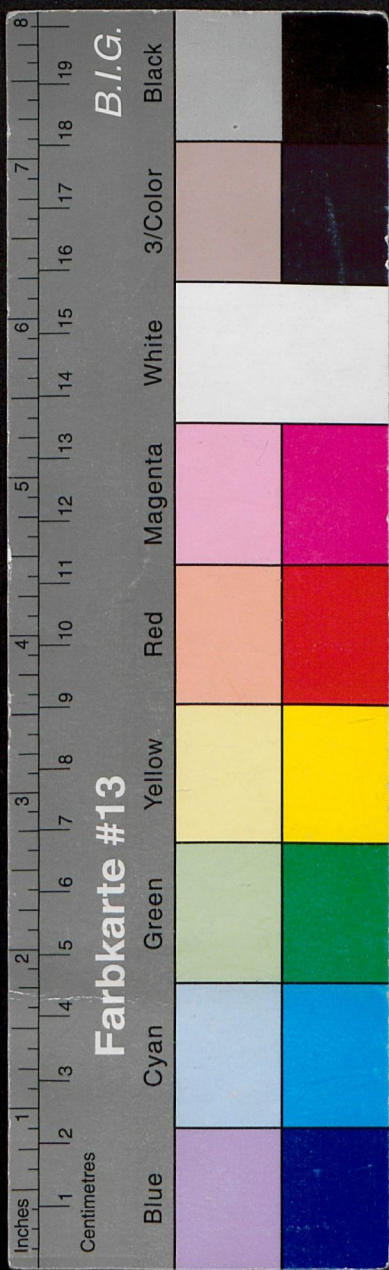
(ss) Hi autem Licentiati, qui a Doctorum numero reiecti sunt, si spem Doctoratus in posterum consequendi deposuerint, ad gerendam Rempublicam admittuntur, & licet infra Doctores, non tamen infimos, vel in regia, vel foris, magistratus gerunt. Si fortunam denuo tentare placuerit, domum reperunt, sedulo se scribendo legendoque exercent, toto infequente triennio, dum, redeunte annorum circulo, in examinis arenam iterato descendunt. Id, quoties libuerit, tentare licet. Et euenit non raro, ut aleam decies subeant, repugnante semper fortuna, qua ipse lactati, vitam absque munere publico uniuersam terunt, dum aut summi, aut nihil esse volunt, ibid.

(tt) Et est in hac graduum consecutione illud admiratione dignum, quam eiusdem anni collegae inter se necessitudinem contrahant. nam non Licentiati minus, quam Doctores, quibus fortuna ut faueret, in eundem annum conspirauit, sese loco fratrum per uniuersam vitam habent, seque mutuo & propinquos suorum Collegarum in omnibus rebus adiuant, unanimes semper animorum consensione. cum ipsis quoque examinatoribus etiam arctius vinculum nectunt, quale solet inter parentes ac filios, vel discipulos ac magistras, debita semper ueneratione, tametsi saepe contingat, ipsos discipulos altius magistro per singulos honorum gradus ascendere l. c.

AKT 712
momentis ritus nostri Sinensibus contueniunt, ita inprimis
istum communem habemus, quod illorum honorum
distributione itidem promoueri literarum studia videamur,
ut eorum spe studiosi ad nauandam operam excitentur.
Hinc neque hac in parte quicquam in nobis passi sumus
desiderari, sed quouis semestri inuitamus Candidatos pu-
blice, ad haec virtutum praemia recte riteque capeffenda,
aperimus ipsis examina, tum priuata, tum publica, ut
ingenii doctrinaeque certamen inire, deque victoriae
& palmae gloria certare possint, iisque tandem rite de-
functis, laurum modeste efflagitatam lubenter imperti-
mur. Atque ad hos nunc honores in Philosophia sum-
mos, quos Magisteriales dicere solemus, adipiscen-
dos, VOS, CANDIDATI, elegantiarum lite-
rarum Poetasque cultores, quam humanissime inuito,
cui ab amplissimo Philosophorum Ordine, per hoc seme-
stre aestiuum, partes Decurionis demandatae sunt, quique,
pro concessa mihi imperiali regiaque auctoritate, Comitum-
que Palatini potestate, eiusmodi Philosophiae & Poeticae
laureas conferendi, prouincia fungor. Vos itaque, VI-
RI IUVENESQUE OPTIMI, qui in variis Euro-
pae Academiis celeberrimos diuinae humanaeque scien-
tiae Doctores studiose audiistis, quibusque adeo praemia
illa prae ceteris debentur, compello, adeste frequentes,
ac tempestiue Vestra apud me nomina profitemini, in-
que solennibus nostris, die XVII. Octobris instituendis,
a me summam studiorum mercedem, Lauream scilicet,
tum Philosophicam, tum Poeticam, expectate. Numen
vero altissimum coepta nostra in sui ipsius gloriam, Rei-
publicae Literariae decus, nostrumque omnium emolu-
mentum commodumue iubeat euenire. P. P. ipso
anniuersario Visitationi Mariae sacro,

A. R. S. CIO 13 CC XXVI

VVITTEBERGAE, LITERIS GAEBERTIANIS

QR. 523, 18.

X 2313069

B. m. 7

DECANVS
ORDINIS PHILOSOPHORVM
IN
ILLVSTRI ACADEMIA VVITTEBERGENSI
IO. GOTTLOBIVS
VOLLSACCIVS
CALOVIA - LV SATVS
PHILOSOPHIAE ATQVE LIBERALIVM ARTIVM
MAGISTER DICTI ORDINIS ASSESSOR ET H. T. CONSTI
TVTIVS IMPERIALI AVCTORITATE
COMES PALATINVS
PHILOSOPHIAE ET LAVREAE POETICAE
CANDIDATOS
AD
SVM MOS IN PHILOSOPHIA
ET STUDIO Poesios honores
DIE XVII OCTOBRI HVIVS ANNI
MORE MAIORVM RITE CAPESSENDOS
HV MANISSIME INVITAT
ATQVE DE
TRIBVS APVD SINENSES LITERATORVM GRADIBVS
NONNVLLA EDISSERIT

